

autor: SILVIA

photo: SILVIA KUBO

Zo sna sa trhám na hlasný, nepríjemný tón budíka. Ako prvé beriem do rúk mobil, aby som skontrolovala, či všetci moji kamaráti už vstali a všetko stíhajú tak, ako majú. To som si ale neuvedomila, aký čas mi moje chatovanie zabralo. Zraz na stanici o 6. 30 a hor sa do susedných Čiech! Cieľ – Mladá Boleslav. Cesta bola celkom príjemná a ani sa nezdala dlhá. Ani sme sa nenazdali a už sme stáli pred školským internátom strednej zdravotníckej školy, v ktorom sme mali prespať. Posilnili sme sa nezdravou večerou v neďalekom nákupnom centre a zaspali sme ako bábätká. Pondelok ráno – cesta do kempu – „pešibus“. Ocitli sme sa v nádhernom areáli plnom drevených chatiek, futbalového, volejbalového a aj golfového ihriska, bazéna a hlavnej budovy, kde bola recepcia a kde sme sa chodili aj stravovať. Utorok ráno – plán - približne 20 km cyklistický výlet na zrúcaninu.. Na skytol sa nám čarokrásny výhľad na široké okolie. Streda ráno. Úplná katastrofa. Ja som sa

zobudila na silný krč v lýtku. Tánu zasa trápila bolesť nôh až tak, že ledva stála, Daja sa prebrala a prvé, čo nám povedala, bolo, ako ju veľmi bolí noha od kolena dole. Mala tam aj modrinu, ale netušila z čoho, keďže tvrdila, že sa nikde neudrela. Na raňajkách sme sa zaradom všetky postťažovali učiteľom, veriac, že nikam takto nebudeme musieť ísť. Pani profesorky ale po raňajkách prišli za nami na chatku úplne vybavené. Mne a Táni doniesli magnéziom v prášku, aby sme si dali do vody a vypili. Pani profesorka Kokoruďová pozerala Daji nohu a zistila, že má v lýtku hlavu kliešťa. Musela ho niekde odtrhnúť, ani si ho nevšimla a hlava jej ostala v nohe, čo jej spôsobilo tú modrinu a bolesť. Hneď utekala po olej a ihlu, aby ho čím skôr dala von, no Daja za ten čas stihla poriadne panikáriť na posteli a každého sa zvedavo pri vyberaní pýtala, či je tá ihla aspoň sterilná. Ako správny zdravotník! Čochvíľa sme už všetky boli fit a vydali sa na dlhú cestu. Prvá zastávka bola na hrade Valdštejn. Popo-

zerali sme si hrad, pofotili sa a išli sme ďalej. Na našej druhej zastávke, kde bol tiež úžasný výhľad, sme si dali obed. Ako správni Slováci nesmel chýbať rezeň. No a pomaly sme sa presúvali na poslednú zastávku a to hrad Trosky. Ten bol rozdelený na 2 časti, ktoré sa volali Baba a Panna. Keď sme boli konečne na mieste, odložili sme bicykle, kúpili domov na pamiatku nejakú magnetku a išli sme pozrieť hore. Výhľad tam bol úžasný! Stálo to všetko naše hundranie po dlhej, náročnej ceste zato! Aj tam sme si urobili pár fotiek, pán profesor Kubík nám prečítal a niečo povedal o histórii a už nás čakala len cesta do kempu. Tá zbehla rýchlejšie ako cesta tam, možno aj preto, že väčšinu cesty späť sme šli z kopca. Takí sme boli zmordovaní, že sme okolo deviatej už spali. Na druhý deň ráno sme sa zobudili do krásneho slnečného dňa. Čakal nás návrat do Mladej Boleslavy. Spiatočnú cestu na Slovensko sme si spestrili poznávaním „stovežatej Prahy“. S veľkým trdelníkom v ruke sme nastúpili do vlaku a o pár hodín vystúpili v Poprade. No a na záver... naše dojmy z výletu boli skvelé! Výlet sme si neskuťočne užili a odniesli si z neho kopec spomienok, na ktoré budeme veľmi radi spomínať.

SILVIA

